

Анонимизиран текст

Превод

C-198/24 – 1

Дело C-198/24

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

12 март 2024 г.

Запитваща юрисдикция:

Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (Австрия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

8 март 2024 г.

Ищец:

TQ

Ответник:

Mr Green Limited

РЕПУБЛИКА АВСТРИЯ

Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (Областен съд по граждански дела Виена, Австрия)

Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien като въззивна инстанция [...] по изпълнителното дело на ищеца **TQ**, [...] Виена, представлявано от Dr. Sven Rudolf Thorstensen, LL.M., адвокат във Виена, срещу ответника **Mr. Green Limited**, [...] Малта, относно 62 878,00 евро, заедно с лихвите и съдебните разноски, по жалбата на ищеца срещу решението на Bezirksgericht Innere Stadt Wien (Районен съд на град Виена, Австрия) от 15 февруари 2024 г. по дело 67 E 810/24f-2

о п р е д е л и:

1. На основание член 267 ДФЕС отправя до Съда на Европейския съюз следния преюдициален въпрос:

Трябва ли разпоредбата на член 7, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 655/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на процедура за европейска заповед за запор на банкови сметки с цел улесняване на трансграничното събиране на вземания по граждански и търговски дела (ОВ L 189, 2014 г., стр. 59) да се тълкува в смисъл, че не следва да се взимат предвид действия на длъжника отпреди три или повече години и/или пречки при изпълнението на решението в държавата членка на длъжника?

[...] [Спиране на производството по делото]

М о т и в и:

1.

С молба от 13 февруари 2024 г. ищецът иска издаването на европейска заповед за запор на банкови сметки. Освен сметка на ответника в Малта са посочени още пет сметки в Швеция, Люксембург и Ирландия. По отношение на опасността ищецът изтъква, че след окончателни и подлежащи на изпълнение решения ответникът прехвърля активи, като прекратява договора с австрийското трето лице длъжник DIMOCO Europe GmbH след определения за допускане на изпълнение от януари 2021 г. или преди това, постановени по други изпълнителни производства. Съществувала опасност ответникът да действа по същия начин и в други страни и всички активи да бъдат прехвърлени в Малта. В Малта наскоро бил приет закон, който забранявал изпълнението на австрийски решения относно нарушаване на обществения ред, постановени срещу организатори на хазартни игри, притежаващи лиценз в Малта, [...].

С обжалваното решение първоинстанционният съд отхвърля молбата на ищеца за издаване на европейска заповед за запор на банкови сметки съгласно член 19 от Регламент (ЕС) № 655/2014 на Европейския парламент и на Съвета (наричан по-нататък „Регламент № 655/2014“) с мотива, че от действията от 2021 г. не може да се заключи, че и през 2024 г. изпълнението ще бъде осуетено или значително затруднено. Не била налице спешна необходимост, тъй като изпълнителното основание било от 2021 г., а ищецът подал молба едва три години по-късно.

Макар първоинстанционният съд в Малта да отказвал изпълнението на австрийски решения, не било ясно дали и по-висшите съдилища ще постановят същото [...].

Ищецът подава жалба срещу това решение и моли обжалваното решение да бъде изменено така, че да се уважи молбата за издаване на европейска заповед за запор на банкови сметки [...].

Предмет на производството по обжалване накратко е въпросът дали са изпълнени условията по член 7, параграф 1 от Регламент № 655/2014.

2

Ищецът трябва да изтъкне и докаже наличието на действителна опасност от възпрепятстване или затрудняване на изпълнението.

Въз основа на доводите и представените документи въззивният съд счита за доказани следните факти и основава решението си на тях:

Ответникът е предприятие за хазартни игри със седалище в Малта. Той притежава малтийски лиценз за онлайн хазартни игри, но не и разрешение съгласно австрийския Glücksspielgesetz (Закон за хазартните игри). Ищецът, който живее в Австрия, играе в Австрия онлайн хазартни игри, предлагани от ответника, и в периода от 3 януари 2017 г. до 25 април 2019 г. претърпява загуби на обща стойност 62 878,00 евро, за които предявява иск в Австрия. С решение на Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien от 2 декември 2021 г. ответникът е осъден за плати на ищеца 62 878 евро, заедно с лихвите и съдебните разноски, представляващи възстановяване на тези загуби. С решение от 21 февруари 2022 г. на Oberlandesgericht Wien (Висш областен съд Виена, Австрия) жалбата на ответника е отхвърлена. (Поне) от 13 април 2022 г. двете решения са окончателни и подлежат на изпълнение. Понастоящем вземането на ищеца не е платено. Не може да се установи дали в Австрия или в Малта ищецът е поискал изпълнението с цел удовлетворяването на това вземане.

В миналото други играчи се опитват и успяват чрез изпълнение в Австрия да удовлетворят присъдените им суми. Ответникът използва Dimoco Europe GmbH със седалище в Австрия като доставчик на платежни услуги, при който ответникът има средства и който до началото на февруари 2021 г. в качеството си на трето лице длъжник плаща вземанията спрямо ответника. Към дата преди 16 февруари 2021 г., която не може с точност да се определи, ответникът прекратява договора с Dimoco Europe GmbH, за да възпрепятства достъпа на кредиторите до активите. В резултат на това действията по изпълнение в Австрия са неуспешни и ответникът отказва плащането въз основа на австрийски решения, потвърждаващи възстановяването на претърпените загуби.

На 12 юни 2023 г. малтийският парламент приема Закон № XXI от 2023 г. за изменение на Закона за хазартните игри. Член 56А от този закон (наричан по-нататък „малтийският закон“) забранява исковите срещу организатори на хазартни игри, притежаващи малтийски лиценз, и предвижда, че съдът трябва да откаже признаването и/или изпълнението в Малта на всички чуждестранни решения, постановени вследствие на такъв иск.

В подобни случаи австрийски ищци правят опити за изпълнение в Малта на решения, постановени в тяхна полза, по дела за хазартни игри. Малтийският първоинстанционен съд (Civil Court First Hall (Граждански съд, първо отделение, Малта) отказва да отправи до Съда на Европейския съюз въпроса дали малтийският закон противоречи на правото на Съюза. Не е възможно да се установи дали тези решения са окончателни. Не е възможно да се

установи, че изпълнението в Малта на австрийски решения, постановени по дела за хазартни игри, е отказано с окончателни решения.

Правни основания:

Релевантните разпоредби на приложимия в случая Регламент (ЕС) № 655/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. (наричан по-нататък „Регламент № 655/2014“) гласят:

Съображение 14:

В условията за издаване на заповед за заповед следва да се постигне подходящ баланс между интереса на кредитора да получи заповед и интереса на длъжника да предотврати злоупотреба със заповедта.

Вследствие на това, когато кредиторът подава молба за заповед за заповед, преди да е получил съдебно решение, съдът, до който е подадена молбата, следва да се убеди въз основа на доказателствата, представени от кредитора, че има вероятност искът на кредитора срещу длъжника да бъде удовлетворен по същество.

Освен това във всички случаи, дори когато вече е получил съдебно решение, кредиторът следва да докаже по убедителен начин пред съда, че неговото вземане спешно се нуждае от съдебна закрила и че без заповедта изпълнението на съществуващото или на бъдещо съдебно решение може да бъде възпрепятствано или значително затруднено, тъй като съществува реална опасност за кредитора, докато започне изпълнението на съществуващото или на бъдещо съдебно решение, длъжникът да е пропилял, укрил или унищожил активите си или да се е разпоредил с тях на по-ниска стойност, в необичаен размер или чрез необичайно действие.

Съдът следва да оцени доказателствата, представени от кредитора, за наличие на такава опасност. Те могат да бъдат свързани например с поведението на длъжника по отношение на вземането на кредитора или при предишен спор между страните, с кредитната история на длъжника, с естеството на активите на длъжника и с всякакви неотдавнашни действия на длъжника по отношение на активите му. При оценка на доказателствата съдът може да прецени, че тегленията по сметки и разходите от страна на длъжника за поддържане на нормалния ход на неговата стопанска дейност или за покриване на текущи сметки на семейството му сами по себе си не са необичайни действия. Самото неплащане или оспорване на вземането или просто фактът, че длъжникът има повече от един кредитор, сами по себе си не следва да се считат за достатъчно доказателство, обосноваващо издаването на заповед. Нито пък самият факт, че финансовото състояние на длъжника е затруднено или се влошава, следва сам по себе си да представлява достатъчно основание за издаването на заповед. Съдът обаче може да вземе предвид тези фактори при цялостната преценка за съществуването на опасност.

Член 7:

Условия за издаване на заповед за запор

1. Съдът издава заповед за запор, когато кредиторът е представил достатъчно доказателства, за да се увери съдът, че е налице спешна необходимост от мярка за защита под формата на заповед за запор, тъй като съществува реална опасност без такава мярка последващото изпълнение на иска на кредитора срещу длъжника да бъде осуетено или значително затруднено.

2. Когато кредиторът все още не е получил в която и да е държава членка съдебно решение, съдебна спогодба или автентичен акт, чрез които от длъжника се изисква да изплати сумата по иска на кредитора, последният представя и достатъчно доказателства, за да се увери съдът, че има вероятност искът му срещу длъжника да бъде удовлетворен по същество.

Член 22:

Заповед за запор, издадена в държава членка съгласно настоящия регламент, се признава в другите държави членки, без да е необходима специална процедура, и подлежи на изпълнение в другите държави членки, без да има необходимост от декларация за изпълнителна сила.

Член 46, параграф 1:

Всички процесуални въпроси, които не са изрично уредени в настоящия регламент, се уреждат от правото на държавата членка, в която се извършва процедурата.

Член 48:

Настоящият регламент не засяга прилагането на:

[...]

б) Регламент (ЕС) № 1215/2012;

[...]

Австрийски правни основания:

Член 389 от Exekutionsordnung (Кодекс на принудителното изпълнение, наричан по-нататък „ЕО“) гласи следното:

„Молба за постановяване на временни мерки

Член 389, параграф 1 При подаването на молбата за постановяване на временни мерки уязвимата страна посочва точно исканата от нея мярка,

периода, за който се иска мярката, както и твърдяното от нея или вече признатото ѝ право и излага подробно и достоверно фактите, които обосновават молбата. Ако към молбата не са приложени необходимите документи, по искане на съда тези факти и твърдяното от уязвимата страна право, доколкото не е налице решение за неговото признаване, се доказват.

[...]“.

Член 422 от ЕО:

„Прилагане на разпоредбите относно временните мерки и обхват

Член 422, параграф 1 Доколкото настоящият раздел или Регламент (ЕС) № 655/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на процедура за европейска заповед за запор на банкови сметки с цел улесняване на трансграничното събиране на вземания по граждански и търговски дела не предвижда друго, по отношение на европейската заповед за запор на банкови сметки се прилагат разпоредбите относно временните мерки.

[...]“.

Доколкото е видно, има две решения на Съда относно Регламент № 655/2014, но все още няма решение относно конкретното тълкуване на член 7, параграф 1 от него.

В решението си от 7 ноември 2019 г., К.Н.К. (C-555/18, EU:C:2019:937), Съдът посочва, че невлязла в сила заповед за изпълнение на парично задължение не представлява автентичен акт по смисъла на член 4, точка 10.

В решението си от 20 април 2023 г., Starkinvest (C-291/21, EU:C:2023:299), Съдът постановява, че член 7, параграф 2 трябва да се тълкува в смисъл, че ако е налице невлязло в сила съдебно решение, кредиторът трябва да представи достатъчно доказателства, за да се приеме, че е налице обосновано вземане.

Мотивите на двете решения са идентични и гласят, че член 7 има за цел да се установи подходящ баланс между интересите на кредитора и тези на длъжника, предвиждайки различни условия за издаване на заповед за запор в зависимост от това дали в държава членка кредиторът вече е получил, или все още не е получил акт, който изисква длъжникът да заплати сумата по вземането на кредитора. По-специално, в първия случай кредиторът трябва да докаже само нуждата от спешна мярка поради съществуването на непосредствена опасност, докато във втория случай той трябва да убеди съда, че е налице и *fumus boni iuris* (решения от 7 ноември 2019 г., К.Н.К., C-555/18, EU:C:2019:937, т. 40 и от 20 април 2023 г., Starkinvest, C-291/21, EU:C:2023:299, т. 50).

На 25 май 2023 г. в сходен случай по дело 3 Ob 219/22k Oberster Gerichtshof (Върховен съд, Австрия) постановява с по същество идентични доводи (с изключение относно малтийския закон), че условията по член 7, параграф 1 от Регламент № 655/2014 са изпълнени, ако е доказано, че действията на длъжника са обусловени от намерение да нанесат вреда на кредитора и възпрепятстват достъпа на кредиторите до активите. В настоящото производство от прекратяването на договорните отношения с Dimoco Europe GmbH от страна на ответника до подаването на молбата до съда са изминали само няколко месеца, а малтийският закон все още не е бил приет.

Съгласно текста на член 7, параграф 1 от Регламент № 655/2014 трябва да са изпълнени две условия. От една страна, трябва да е налице спешна необходимост от запора на банкови сметки, а от друга страна, трябва да съществува опасност без запора на банкови сметки изпълнението да бъде осуетено или значително затруднено. Ето защо трябва да е налице не само (застрашаващо) действие от страна на длъжника, но същото трябва да има и времева връзка с подаването на молбата („[...] неотдавнашни действия [...]“ [съображение 14]).

Прекратяването на договора с австрийския доставчик на платежни услуги с намерение да се нанесе вреда на кредиторите представлява действие на ответника за осуетяване или значително затрудняване на последващото изпълнение на спорното вземане.

В разглеждания случай от действието на [ответника] (прекратяване на договора) до подаването на молбата пред първоинстанционния съд са изминали малко повече от три години. Колкото по-дълъг е периодът, толкова по-малко спешна изглежда молбата. Идеята да се вземе предвид период от няколко години не се подкрепя от обстоятелството, че съгласно член 18 от Регламент № 655/2014 вземането на решение по молбата трябва да се извърши до дни. Периодът от три или повече години означава, че не е налице спешна необходимост от запора на банкови сметки. Въззивният съд счита, че прекратяването на договора вече не следва да се счита за „неотдавнашни действия“ по смисъла на съображение 14 от Регламент № 655/2014, а ищецът не посочва други действия на ответника. Неплащането на вземането не представлява действие по смисъла на съображение 14 и не обосновава по-дълъг период. При липсата на спешна необходимост не би следвало да се разрешава запор на банкови сметки.

Спорно е дали малтийският закон следва да се вземе предвид. Въззивният съд разбира, че въпросът за противоречието на малтийския закон с правото на Съюза и преодоляването на това противоречие следва да се изясни със задължителна сила за всички страни само чрез производство за установяване на неизпълнение на задължения. Доколкото малтийският закон е в сила и се прилага от малтийските съдилища, следва да се установи какви са последиците от това за спорното производство.

Съгласно член 48 Регламент № 655/2014 не засяга прилагането на Регламент № 1215/2012. Докато Регламент № 1215/2012 по същество изисква само изпълнително основание (съдебно решение, спогодба), а изпълнението — включително това извън запора на банкови сметки — се осъществява само в изпълняващата държава, Регламент № 655/2014 изисква доказване на опасността по смисъла на член 7, параграф 1. Въззивният съд счита, че от различните основания за предявяване на искове и различните последици може да се направи извода, че ищецът има право на избор на регламент, съгласно който да предприеме действия (вж. съображение 6 „[...] допълнително и факултативно средство“). В случая не следва да се разглежда въпросът дали изпълнението на титул (съдебно решение, спогодба) е необходимо или може да е необходимо (прогноза) съгласно Регламент № 1215/2012. Ето защо, ако — както в случая — преди това не е направен опит за изпълнение съгласно Регламент № 1215/2012, това не засяга разрешението на запора на банкови сметки. Обстоятелството, че изпълняващата държава (съгласно Регламент № 1215/2012) отказва изпълнението, не е от значение за запора на банкови сметки съгласно член 7, параграф 1 от Регламент № 655/2014. В това отношение в настоящото производство не следва да се разглежда малтийският закон. Независимо от това, все още няма влязло в сила решение на малтийски съд за окончателен отказ за изпълнение съгласно Регламент № 655/2014.

Съгласно текста си обаче малтийският закон нарушава член 22 от Регламент № 655/2014, поради което исканият запор на малтийската банкова сметка, а оттам и изпълнението на вземането в Малта е осуетено или значително затруднено.

В съответствие с формулировката на член 7, параграф 1 от Регламент № 655/2014 опасността за изпълнението не се ограничава само до действията на длъжника, но може да се обоснове и от поведението на трети лица. В това отношение малтийският закон може да се отчете като пречка за изпълнението. Съображение 14 от Регламент № 655/2014 се позовава на претегляне на интересите на кредитори и длъжници и при доказването на опасността се основава на поведение, което може да се вмени на длъжника, действия на трети лица не се споменават. Нито кредиторите, нито длъжниците имат влияние върху малтийския закон, поради което според въззивния съд не изглежда обосновано да се вземе предвид поведението на малтийския законодател. Малтийският закон нито възпрепятства запора на банкови сметки, по-специално включително банкови сметки в други държави членки, нито обосновава разрешението на запора на банкови сметки като пречка за запора на малтийската сметка.

Поради това съдът отправя искане до Съда на Европейския съюз за тълкуване на условията по член 7, параграф 1 от Регламент № 655/2014.

[...]